

sygn. akt III K 24/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Protokolant: Marta Kruk

przy udziale Prokuratora Elżbiety Korwell z Prokuratury Okręgowej w Białymstoku

po rozpoznaniu 31 marca 2017 roku w B.

w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec:

W. C. (1) (C.)

urodzonego (...) w B.

syna J. i J., rodowe nazwisko matki R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **1 czerwca 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 365/12, za przestępstwa **popelnione 2 lutego 2012 r.:**

a. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 217a k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od 02.02.2012 r. do 16.05.2012 r.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **12 grudnia 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1504/12, za przestępstwo z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 14 września 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **30 stycznia 2013 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 1227/12, za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 14 września 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono pozbawienie wolności od 7 do 9.10.2012 r.

4. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z 20 maja 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 157/13, połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w ww. sprawach opisanych w pkt. 2. oraz 3. i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 02.02.2012 r. do 16.05.2012 r. i od 7.10.2012 r. do 9.10.2012 r.

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **2 grudnia 2013 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 500/13, za przestępstwo z art. 159 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt 2) k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 9 listopada 2012 r.**,

na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 10 do 14.11.2012 r.

6. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **22 maja 2014 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1686/13, za przestępstwa:

a. z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 3 sierpnia 2012 r.**, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., **popelnione w bliżej nieustalonym dniu w czasie od sierpnia do września 2012 r.**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. Sądu Okręgowego w Białymstoku z **15 czerwca 2015 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 117/13, za przestępstwo z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., **popelnione w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 25 marca 2011 r.**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono pozbawienie wolności 25.03.2011 r.

- o r z e k a -

I. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 86§4 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego W. C. (1) wyrokami:

- łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z 20 maja 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt **VII K 157/13** – w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 2 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt **XV K 500/13** – w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 22 maja 2014 r., wydanym w sprawie o sygn. akt **XV K 1686/13** – w wymiarze łącznym 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Okręgowego w Białymstoku z 15 czerwca 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 117/13** – w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności

i wymierza mu karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej zalicza:

- pozbawienie wolności 25.03.2011 r. oraz w okresach od 7 do 9.10.2012 r. i od 10 do 14.11.2012 r.

- odbycie w okresie od 03.09.2015 r. do 31 marca 2017 r. części kary łącznej 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie o sygn. akt VII K 157/13.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawiania wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z 1.06.2012 r., wydanym w sprawie o **sygn. akt XV K 365/12**.

IV. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

sygn. akt III K 24/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W. C. (1) w latach 2012-2015 został sześciokrotnie skazany za przestępstwa prawomocnymi wyrokami:

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **1 czerwca 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 365/12, za przestępstwa **popelnione 2 lutego 2012 r.:**

a. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 217a k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od 02.02.2012 r. do 16.05.2012 r.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **12 grudnia 2012 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1504/12, za przestępstwo z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 14 września 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **30 stycznia 2013 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 1227/12, za przestępstwo z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 14 września 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono pozbawienie wolności od 7 do 9.10.2012 r.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **2 grudnia 2013 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 500/13, za przestępstwo z art. 159 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt 2) k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 9 listopada 2012 r.**, na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 10 do 14.11.2012 r.

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z **22 maja 2014 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1686/13, za przestępstwa:

a. z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., **popelnione 3 sierpnia 2012 r.**, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., **popelnione w bliżej nieustalonym dniu w czasie od sierpnia do września 2012 r.**, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z **15 czerwca 2015 r.**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 117/13, za przestępstwo z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., **popelnione w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 25 marca 2011 r.**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono pozbawienie wolności 25.03.2011 r.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z 20 maja 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 157/13, połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w ww. sprawach opisanych w pkt. **2.** oraz **3.** i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 02.02.2012 r. do 16.05.2012 r. i od 7.10.2012 r. do 9.10.2012 r.

Od 3 września 2015 r. skazany odbywa ww. karę łączną, której koniec przypada na 29 grudnia 2017 r. Następnie – zgodnie z „Obliczeniem kary” - odbywać będzie wprowadzone do wykonania kary wymierzone w sprawach opisanych

w punktach: **4.** (od 29.12.2017 r. do 24.12.2022 r.), **5.** (od 24.12.2022 r. do 21.06.2025 r.) oraz **6.** (od 21.06.2025 r. do 18.10.2025 r.). Sankcja wymierzona za przestępstwa opisane w punkcie **1.** została już wykonana.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: dane z BI K. (k. 33-35), dane z NOE-SAD (k. 10-31), odpisy prawomocnych wyroków sądów (k. 42-61, 62, 67, 68, 72, 74, 76-77, 79, 81), kserokopie postanowień w przedmiocie skorygowania zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności (k. 90, 92), informację o pobytach i orzeczeniach (k. 84-89), opinię o skazanym (k. 82-83).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) - która weszła w życie 1 lipca 2015 r. - przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy. Wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku wydany wobec W. C. (1) w sprawie o sygn. akt III K 117/13 uprawomocnił się 07.04.2016 r., co daje możliwość zastosowania obecnie obowiązujących przepisów Kodeksu karnego. Możliwość, bowiem ww. norma nie wyłącza dyspozycji art. 4§1 k.k. (zob. J. Majewski, teza 2.-8. komentarza do art. 19 ustawy z dnia 20.02.2015 r....., dostępny w systemie Lex). Mając na uwadze to, że czyn osądzony w ww. procesie (jak i inne) został popełniony przed 1.07.2015 r. należało ocenić, czy korzystniejsze dla skazanego będzie zastosowanie przepisów obowiązujących przed tą datą, czy też aktualnych.

Zgodnie bowiem z art. 4§1 k.k. jeżeli w czasie orzekania (w tym także w przedmiocie wydania wyroku łącznego) obowiązują ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Stosując ww. regułę temporalną analizuje się przesłanki do wydania wyroku łącznego nie tylko w kontekście ustawy obowiązującej w czasie popełnienia przestępstwa i w czasie wyrokowania, ale również przez pryzmat wszystkich zmieniających się stanów prawnych w przedziale czasowym wyznaczonym przez datę czynu (za który wymierzono karę będącą przedmiotem postępowania) i datę orzekania.

Tak więc ustawą względniejszą dla skazanego jest ta, której wybór opiera się na ocenie całokształtu konsekwencji wynikających dla niego z kolejnego zastosowania obydwu wchodzących w grę ustaw. Warunkiem dokonania wyboru spełniającego te wymogi jest przeprowadzenie przez sąd orzekający swoistego testu polegającego na podjęciu rozstrzygnięcia w sprawie, odrębnie na podstawie jednej i drugiej ustawy, a następnie na porównaniu obu rezultatów według kryterium korzystności dla oskarżonego (zob. wyrok SN z dnia 13.05.2008 r., V KK 15/08, LEX nr 398529; uchwała SN z dnia 12.03.1996 r., I KZP 2/96, publ. w OSNKW 1996/3-4/16).

W procesie o wydanie wyroku łącznego kryterium czasowym decydującym o wyborze aktu prawnego są daty realizacji czynów, które tworzą zbieg określony w art. 85 k.k.

Analiza dat/okresów realizacji przestępstw oraz dat wydania wyroków w procesach karnych wymienionych w pkt. **1.-6.**, w świetle poprzedniego brzmienia normy art. 85 k.k. wskazuje, że w przedmiotowej sprawie zachodziłyby przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia dwóch kar łącznych za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa.

Pierwszy zbieg realny przestępstw „rozpoczyna” wyrok wydany wobec W. C. (1) **1 czerwca 2012 r.** w sprawie o sygn. akt XV K 365/12. Czyny zabronione popełnione pomiędzy tą datą, a 22.04.2009 r. (data wyroku skazującego w poprzedniej sprawie o sygn. akt II K 81/07) tworzą zbieg obejmujący rozstrzygnięcia o karach zasadniczych zawartych w wyrokach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 1 czerwca 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 365/12, za przestępstwa popełnione 2 lutego 2012 r.

- Sądu Okręgowego w Białymstoku z 15 czerwca 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 117/13, za przestępstwo popełnione w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 25 marca 2011 r. (przy występkach ciągłych, wieloczynowych i trwałych o dacie realizacji czynu decyduje ostatni moment bezprawnego zachowania sprawcy – art. 6§1 k.k.).

Łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności: 1 roku i 10 miesięcy, 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 miesięcy.

Czyny popełnione pomiędzy 1 czerwca 2012 r., a **12 grudnia 2012 r.** (data wydania kolejnego wyroku za przestępstwo w sprawie o sygn. akt XV K 1504/12) tworzą kolejny ciąg dający podstawy do wymierzenia kary łącznej obejmującej rozstrzygnięcia o karze zasadniczej zawarte w wyrokach:

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 12 grudnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1504/12, za przestępstwo popełnione 14 września 2012 r.,

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 30 stycznia 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 1227/12, za przestępstwo popełnione 14 września 2012 r.,

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 2 grudnia 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 500/13, za przestępstwo popełnione 9 listopada 2012 r.,

- Sądu Rejonowego w Białymstoku z 22 maja 2014 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 1686/13, za przestępstwa popełnione 3 sierpnia 2012 r. oraz w bliżej nieustalonym dniu w czasie od miesiąca sierpnia do września 2012 r.

Łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności: 1 roku, 1 roku i 6 miesięcy, 5 lat, 2 lat i 6 miesięcy oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 569§1 k.p.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji z 1.07.2015 r. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę tę natomiast sąd orzeka, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu (art. 85§1 k.k. w brzmieniu sprzed 1.07.2015 r.). Mając na uwadze zasady orzekania kary łącznej, w tym m.in. globalny stopień społecznej szkodliwości przestępstw w ramach danego ciągu, względy prewencji indywidualnej (mając na uwadze m.in.: realizację wielu czynów, poprzednią wielokrotną karalność, naruszanie warunków w.p.z., treść opinii) i ogólnej, to, że skazanemu wymierzono kary jednostkowe w dolnych granicach zagrożenia, popełnianie przestępstw w ramach recydywy specjalnej wielokrotnej i w warunkach art. 65§1 k.k., w ramach pierwszego zbiegu przestępstw należałoby wymierzyć karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast w ramach drugiego zbiegu karę 10 lat pozbawienia wolności (wyrok łączny przed 1.07.2015 r. nie był instytucją, która zawsze prowadziła do niepogorszenia sytuacji skazanego, obecnie jest inaczej). Obecnie, w ramach wyroków składających się na ww. pierwszy zbieg, skazany ma do odbycia łącznie 3 lat i 2 miesięcy (kara łączna 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (odbyta w całości) oraz kara 4 miesięcy pozbawienia wolności), natomiast w ramach wyroków z ww. drugiego zbiegu karę 9 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (kara łączna 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, 5 lat pozbawienia wolności oraz kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności).

Należało uznać, że zastosowanie obecnie obowiązujących przepisów będzie dla skazanego względniejsze, gdyż:

Według obecnie obowiązującego art. 85§1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, należy orzec karę łączną. Zgodnie z jego §2, jej podstawę stanowią mogą tylko kary wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku sankcji orzeczonych w sprawach opisanych w pkt. **4.-6.** oraz wymierzonej wyrokiem łącznym z 20.05.2013 r. Łączeniu podlegały zatem kary pozbawienia wolności: 2 lat i 4 miesięcy, 5 lat, 2 lat i 6 miesięcy oraz 4 miesięcy. Maksymalnie można było wymierzyć karę 10 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, minimalnie 5 lat pozbawienia wolności.

Kształtując karę łączną zastosowano zasadę częściowej absorpcji. Przy jej wymiarze nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa. Ich uwzględnienie na tym etapie orzekania prowadziłoby, bowiem do ponownego uwzględnienia tych samych przesłanek, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Ferując ją stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący między poszczególnymi czynami zabronionymi. O granicach kary łącznej decyduje m.in. ścisłość tego związku. W aspekcie przedmiotowym wyrażają ją kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonego, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywację bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo strony podmiotowej, zamiarów itd.

Rozstrzygając w trybie Rozdziału 9 Kodeksu karnego należy brać pod uwagę stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze objęte wyrokiem łącznym. Uwzględnić trzeba też „przede wszystkim” (zwrot ten oznacza, że wymienione w przepisie art. 85a kryteria nie są jedyne i wyłączone) wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy: skazany „zaatakował” wiele dóbr prawnych w postaci mienia (zachowania z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.), życia i zdrowia (czyny z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., art. 159 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.), wiarygodności dokumentów (art. 270§1 k.k.), wymiaru sprawiedliwości (art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.), wolności seksualnej i obyczajności (art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.).

Czyny zostały popełnione na przestrzeni 23 miesięcy (styczeń 2011 r. – listopad 2012 r.) co - uwzględniając też uprzednią karalność - świadczy o długotrwałym, „ogólnym zamiarze” naruszania porządku prawnego, nieprzystosowaniu społecznym, utrwaleniu nieakceptowanej postawy wobec dóbr prawem chronionych. Należy zauważyć, że W. C. (1) został po raz pierwszy skazany już w 1992 r., mając wtedy 18 lat. Przez następne 25 lat swojego dorosłego życia około 18 lat spędził w zakładach karnych, odbywając kary za popełniane przestępstwa. Cztery czyny objęte karą łączną zostały popełnione w ramach recydywy specjalnej wielokrotnej, jeden w ramach recydywy specjalnej zwykłej, a jeden w ramach art. 65§1 k.k. Skazany wielokrotnie korzystał z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary. Z otrzymywanych szans jednak nie korzystał, gdy wychodził na wolność w niedługim czasie popełniał kolejne przestępstwo. Powyższe ewidentnie świadczy więc o jego demoralizacji.

Kształtując wymiar kary łącznej sąd uwzględnił także opinię z jednostki penitencjarnej (k.82-83). Zachowanie W. C. (1) w warunkach izolacji więziennej oceniono jako stabilne. Skazany przyznaje się do popełnionych przestępstw, jest do nich ustosunkowany krytycznie. Stara się jednak przedstawić siebie w korzystnym świetle. W. C. (1) był 45 razy nagradzany regulaminowo. Jednak przeważającej części były to nagrody udzielone w celach motywacyjnych, albo za poprawne zachowanie czy przestrzeganie w należyтым stopniu porządku wewnętrznego. Takich zachowań wymaga się od każdego skazanego. Osadzony był czterokrotnie karany dyscyplinarnie. Deklaruje przynależność do podkultury więziennej, niemniej nie odnotowano na tym tle negatywnych zachowań. W. C. (1) w grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo. Wobec przełożonych zachowuje się najczęściej poprawnie. Karę odbywa w systemie zwykłym, a więc nie jest zainteresowany systemem programowego oddziaływania (grupa R-1/Z). Zaznaczyć należy jednak, że bezproblemowe funkcjonowanie w warunkach więziennych - tym bardziej przez osobę, która w latach 1992-2017 przez około 18 lat przebywała w zakładzie karnym - powinno być normą i wcale nie skutkuje koniecznością znacznego obniżenia kary łącznej. Również uczestniczenie w trakcie izolacji przez W. C. (1) w zajęciach: Treningu Zastępowania Agresji ART, koła piłki nożnej, korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc nie dają podstawy do oceny, że proces jego resocjalizacji przebiega bez zakłóceń. W opinii penitencjarnej skazany został oceniony jako osoba o znacznym stopniu demoralizacji.

Uwzględniając ww. aspekty kara 10 lat pozbawienia wolności jest sankcją, która odda całą zawartość kryminalną bezprawia zrealizowanych przez W. C. (1) przestępstw – za które wymierzono kary podlegające obecnie wykonaniu

- oraz spełni swe cele prewencyjne (zarówno w zakresie oddziaływania wychowawczego na sprawcę, jak i ogół społeczeństwa).

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej zaliczono pozbawienie wolności 25.03.2011 r. oraz w okresach od 7 do 9.10.2012 r. i od 10 do 14.11.2012 r., a także odbycie w okresie od 03.09.2015 r. do 31 marca 2017 r. części kary łącznej 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie o sygn. akt VII K 157/13.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wykonanej już kary pozbawiania wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z 1.06.2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 365/12. Stanowiła ona przedmiot rozpoznania w tym procesie – uwzględniono ją oceniając możliwość zastosowania reguły z art. 4§1 k.k.

Kierując się dyspozycją art. 624§1 k.p.k., z uwagi na wymiar łącznej kary pozbawienia wolności pozostałej do odbycia, status materialny skazanego i treść art. 641 k.p.k., zwolniono W. C. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich windykacja nie będzie możliwa.